AUTHOR

NO. 1903

TITLE בי׳ ס׳ יצירה לר״ח

גונלו

RR

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT

CALL NO. JTS 825

DATE MICROFILMED

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

FROM
THE LIBRARY OF
MAYER SULZBERGER

Halberstamm Collection 26b

JTS
825

26b

פי׳ ספר יצירה
לר׳ שבתי דינולה

טעמי אותיות ה
הרבתות וזעירות
לר׳ דוד בר׳ יו״ט בר
פלאי ז״ל מפורטיג׳

בלבדים ושמש נשמר בדחיות תפיה מקיק עם עיניו ... לחיות מלהי ישראל.
שבו רוח ונעמו שנים רבים וקבעו שנו בשנו עם עולמו האלוה מפשיע
הפסח נוסף ונפרד. מלה השלמה, אלה מפשעים בלויה אלפים ושתים
שמונה על תשה שהם נסר העולם, אלה מפשעים בלויה שנים ן כוונה בשנת
בבנין ומפם אלה מלכות הירוה ומלוך אלה מלכות הנבוך ואלה מלכות השלוש
ו"ל אלה כבנין הנשק אלה מפשעים בלויה וכולם כוונה בדרת ותנה הנשק אלה
מלכות הבבלים שהם ה' מלכים, הלא העיר היו הרוה בלשון שאיר לשון הנשק
אם מלכותם. אלה מפשעים מרמים אלה שאין להם סוף (וקלף הדולף) עוין ראשונה
שפשע לנו בשנתם הדולף ו' עוסק מתרות על מתה סוף יקלף הדולף. עוין מלה
נשמע כמו עוסק הם ומעוסק התחל עוסק מגרת ומעוסק מדרה עוסק לשון ומעוסק דולף.
ומבין נתנו אל, לק נתנו מגלו הכלו ומרון בגלו ועד עתו עד ה' גה שמתנו שאין
לפם סוף ולמרם שאין הפם בעולם שונבל לרגת ולהבים ולמרם הדרת האו ונמצא
עד סוף ולמרם עד אלה מפשעים האלה הרמנקות אל נחתל הנשק אתרהם —
ובסוף הדרת כל מות הדולף ולהבים בהם אונם מאויב כולה אור אלוה נמרתם
כי כל אלה מלה העל האלהים היא והי' דולף עלו אין לתמסוך ומנם אין
לשונו ולאלהים עלה שמראו מלפניו שלמו ומעוסק חדש הדרת ולרוב כבר לבנא את
הנשמה אשר הלאה האלה הרמנקים לאין מתך ומלות שלמ ולכל ג' עוקים האלה כי
הבשרים לבל הנה לו ולמרתל בהדרת ולהבים ולמרם רבק שהיא עמוק מה שאין הפם
הפם ומאוד לבל ומלאה את הרקים שלמ ובלם. ולמרתם לדרת כמו שלמה מה שיהיה
הדולף ובל ומלאה לבלות כפם הנה ומו כלומר היא לבל, ובל לבקם מה
כפם היא מאשר לבלות כפם הנה ומו כלומר היא לבל, ובל לבקם מה
הרקל הדרת הבהרשים לדרת ועז אמר שלמה עלה כל מה נסיתי בחכמה ב
הבדק מלמדה והיו מתנקה מלמ מתנק מה שיהיה ומעוסק אמרתי מו ומלמה
מאמרים היא ומלמו ומעוסק חומם שלה כל הרקים ומוסק לי ולכל המשק לתקל זה
כלום מעוסק הלאה הם ומוסק ומלמ שהם מעוסקים ומלאה לא ולכל המשק לתקל
כלום הבהרשים ולמרת את אנמ מן המוסקה הלמת. ומלמ חומם ולאותם את כל מלה האלהים
עונה ולאותם ולמרת את הכל הלאה אלה עלה הבית הלמ אלה נעמל הבאים
כי לא ולכל הלאה ומלאה את הכל ומלאה. ומה הדבר מגדר שאין מלאים
לתקל ולמרת ומלאה ומלאה אם הנשם לדרת ולמרת ולכל ומלאה. ומה הדבר מגדר שאין מלאים
ומרמשה הבשרים הדרת הנמן ותבונה ינקלת מעשה הדבר הנשמה ומקלת מעשה מפם ולמה
ומרמשה הבה לתרמה חבמה הנמה אותם ולהחזר לבנן אתרמו אלהים ומתנה ומדרת
שמה הבה

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ולהשתמש לכם ביצלו כמה ביצלון הנס לעין שאם לו כן זה והיו תשאו אמר להרב (לתשלה)
ולתשמש בלבו להשמש בכל כל ענין וכל הדברים האלה. אלא ספרות בלויה לפרנסתן
בדרכה הבנים ותשלומיו חלק לה סיעל נקל בהכנו בהם ברלבון ושמש ולאומנו כפרסה
והבלבו ולפלו בכאו הם עלובים ומשתוללים, ומשם כמה לפרנסתן כמדרה הבנים חשמ
לרבים לוקח בדרכם אבל בהכל עין חשמן בכל כל ומהם בכל לפנו השמש ותכל
ולשמש בבנים: וכה הבנים אלמן אתם משלוטות מנו הבנים הכתשבש והם כוולשמ בפלס
הבנים הוא הלבר ו) השמש הנוספרות ונחמה כי ולמה בחוס הישוה על חוס
ומתשבת אז בתרש בפס על ומבת הנתכ בחוש ומלכים על האפלל ומלבר בחוס ומתמעלות
פה ובה בחוש חוה ובהכל עין נחוה לעין ועל זה נלומנו בבכר בהם ברלבון
ולשמש ולאומנו כפרסה והבלבו ושה בבנים שלא ילוה אלבם תשאו להרבר בהם ולתשמש בהם
בהכל עין ואם ומתבלו ת רחמו ולהרבר הבן ישלה יתן ברלבון ושמש ולא ולפל עלל להתם
הן לאומנו ולבלבו כפרסה הנוספרות בתלמש בהכל עין ולפלו כאו הם משתלונים
ומכל אול והתם הבן; אלא ספרות בלויה ולא פי' בלויה לו מלוה לוכם שכל אומן
התלה לשלות בלבן אם אמר לו חולבש ולבש ומשמ ומש וכל הבנים אומר וכל לשלות
הבנים ומש רשלם לשלות כלו בלבן וכלו מכובנת כלו עלל וכלו נחושת אל אותם
שרבלם ומנ לשלות הכלו אומר וכל לשלות: והאל הגדול הגבלם והמשמ בשמ
בכל לבלו בלו מלוה וכמו הגדול ומלוה לבכם הכתשב הלה הכתשב באולם
מלה לבשן אל הבן חלה אשלם אל בלויה והיא בכל כלם ומשלם שאמר לו ומש בכתשב
מלה לבשן אל הבן ומבלם בהם הלבכם שאמר בפס חולבש בבכם בלא חבש כי האבם הלה
מלה אלו לן הבן ומבלם בהם הלבכם שאמר בפס חולבש בבכם בלא חבש כי האבם הלה
בלבן שקבה אומר ומכל הבמה ולבכות בלמ מלבן והחולבש הלה חמת הלמלם בלו בבלויה
כי אם בכמו הגדול והבר ולהתבן: אלא ספרות בלויה פי' אחר כמו שבו הבלום בלבש
פשם ומלבן ובלום לבבם ולהרבר ואם רלם לבבם ומלהבם לבן מומם רבמ ומשמ ומלוה שבת הבמות
בלשמן ובפה ומשמ הקבלם ואמר ומנה הלהום ומלת הלבר כבי לבבמ אמר הלהמ
שמשמן אמר הברות ולתבנם את הבו ולהשמש בפמ אלו שלא להרבר כלום בלהמת:
אלא ספרות בלויה אלא ולא תלבר אלא ולא מתמעשה הבמן בהשבה ומבם
בהמלה שלא להבמרים בהם בספרות כבי הבמן הנשמם על הנשמם ומלהמת
על אחרותם כי אם בחון ומבר בהם, ובר ומבר ומשמ בלבם ומלשמן מלהמת
ובר בלבבם שלא להרבר הבלבר בפס על באמר והשם ולם על ובנם לבם לו תבר
כי הלא ולם ובנו הבו ומלמ בלמ: ובפס עבר שאמר לם סיעל לבסר אמרם ו
מעבל סלם בהמלמ ומבלמ בסלם כשלבבת הבשבה בהמלם המלמ
הלא הבלא סלם הלא הבלמ לבלא הנשמ ומלהמן מעבלם אלו הספרות לבם

עלר

עצם הלוחם בהבדלו השלהבת הקשורה באמת שהכל נלקחים כי מן האמת
תלמוד השלהבת וקשורה באמת בעד זה ותשוב בלבם שהוא הוא אמת ואין
שום נלמד אמת מה ומה סלפם ; אולם הם עצם פשטות הלו מה אי רוח אלהים
חשוב הוא העולמות שמן בפאר מאד בעולם ובשם שמו תמיד לעולם ועד קול רוח ובדקן
מה רוח הוא ראשון והוא אחרון וראשונה אין חוץ ואחרונה אין תפלה: בי רוח מרוח
הוא כולם הגבה רוח מרחן הקדש ותלק מאותה הרוח שנפש והגבא מרחן
חלון של עולם גל פרנסת הסולם מדת מערב לפנים ומדרום ורוח בכל אחת ואחת יהם. בשנית
האל. מלשון אמר משל בהבדל אחל אלשמש ואין חוץ בין נבדל והמן הטהרה לו שאומר
טהרה ובין חוץ ומרוחק בכחו ובאמתה ובין האמת שהוא חלוש באופן ובכחו ובין
אמת שבתלמוד ומן והוא חיה ותולדה. ו האומן לו ובכבות בשיתפשל לשלמת כל
לעת בכלי בדול והוא נבוב יקלם גול פלם מן הגבשת המתק שבכר הבשן
ונפסת חוק הכלי הנבוב ומיהם הרוח מתוק הכלי. ההוא עד הגבורות הנחשת ו
והבשמת הדבעך בקלה הכלי והוא הנבוב ויכת נפוחת הרוח עתת הגבורת
ונשלמת כל אחל ואין קצן בין מרובה בין אשרק בין קלם בין רחב כמו
אשר נתפשל האומן לשלמת כפי כחו המוגר, והאל הבדל הגבם להמרא הנשא
רוח מרחן הבדל ונתת חלון של עולם עד תפלה שאומר לו דר: שלום ושמש
אחרות ומה עשאן הקבה שלשה פשטים שלשה האחרות השאות אות הם פסם
הראשון, ושמה אחרונה הכפולות הם פסם שני ושלש עצם אחרות הם פסם
הם פסם שלשה ואחת הוא מן הפשטות כמו שבתשמ ומלה ; שלה פשטים בלבה
אלה הם אחת רוח אלהים חוקם שהם רוח מרוח שלא יש מתת הוא כולם עד אותה הרוח
שנפשת ונרשמה האל מרחן הקדש בכחו הבדל הגבא יש מלחמתו הרב לאין שעור
ומרה נתקם ותלם בישם ההם תהו ובהו ורפש וטיט ; הוא כולם נעשה הרפש ו
והטיט שהגבא תהו אה כן מרוח היקל כל הסולם מסבוב והוא נבדק בין ותשק שאין
לו מנשם בכחנה לו תהו בשאו לשפט ולשה. ופנש ושה שלה כן תהו ומלה
הלו הם ההם עשאן הקבן כמו שמתה הגבן כמן חומה סבבן כמן ומגנה ותלאן
הלו (העולם) בחלון של עולם בכח מאמר הקדש נקדש. ושמה אנש מים הוא כולם
באור האל בכחו הנשלו מנר הים. ההם בחוזר חלון של עולם ונהם נגבה
ומהם שפלה האל בכחו הנשלו ואמר תקר ושעור הגבה מהרה ונהם ומשם הים ויכת אותה הגבה
אמרת הבדל הנשא ומלה אנש ומנהב תקן ותקן כשו הכשל ומלאם ושפשם ותות
שהמה בתשם בים ומלה אנש ומנהב תקן ותקן כשו הכשל ומלאם ושפשם ותות

הקדש

הקשר ומחשב השפת רבו לפניו עשק ומשלמן נסר מעונה מרות נמנעם נמנעם כבמתה שלה ומרומם
מרחות משפטה אנש לרחם ולו תכלל לעשותם מחשבו המבדל שלמו ישוו לו כי היא אש
חובל ולא יאמר האש הרחבת הבשא הנש הדף והקרקע יהף משלשם ונעשו טוב ונפש
ונפש כבמתם מו מדבר בשעלו עשק ושמש בגמתי רשע ובל בשלש מפשר פרשלך הב
מה נעים כי חלק האל את הנש לשלה חלקם: החלק הזה הקשרא ולה בן החלק
השני כל לפניו מפשע ומוש ומש המלולשם והחלק השלישי נשמש על הרשלך והוותם
האשלך המתרוש מם ולא השלישי מה שעמון הנש ולשמשם הרשלך ובולם השני
הקשרם והקרית בקרה עלה מאותה החלק השלישי של מש הנשמה מולם ומשלם אשר
שלה מות האשלך ושלה השקוד הזה שלמוה להבדל בין מש לעשק והעלה הבשמו
אם הרקע הזה מה מה חלומם של מש הנשמה משלש החלק עד השמש המלולשם -
כבמתם ונשקמו אולהם לרקוד שמש נשמן שומלה השקוד מה חלומם של מש עד
השמש המלולשם ומבואות ושעוקא ומלא כי באמם הרחבת האל הנש ונעשו אנשי
רשלך ובל מנשהם ואבלי מלח כבמתם מו מדבר בשעלו עשק וחלק ושמש בגמתי רשע ומלמר
בהבדל בין סלך ומפשר בין קרקע לחול כאחד הפרקם מהם לתקן פרנסת לבם
הנדנם כפשמשם, ובל השלש מפשר והשלך החלק של מש שבשמים ומלכים בנבחת
מלה ומה מפשר השלך. ונשלך בקלה הנש ומבדרת בולמולשם כמו שמלמרם אם כבמתם
לחלומם ברקע בשלש נלא בכל השלש בתלה להשמל בקלה ומולמולשם כמו שמלמרם
אש כבמתם. כל אמר ם מולולם ומלקם ובמן אנש ם מלה כל מטה כל שמש לבמו
עשקר האשלך מאתם אל תעשה מאתם אלא מו אתם מלוש כי בלשון הקדש ומשמש תיון
הקדש שיון מאש מן האש שהמלולשם ומלבמשם מן הנש מכם מהם אתם אשר הבדלה
והתקבה כי הול מלבנש ובקלה אש המבדלה כמו שמלה בקלה בשמלשם ובקלה אותה
הם הכרמל כבמתם ומבקל חש מוכם ם ומחשל אם המלה מחלם המלשם ומלם הקמם
מלו: ומלה מחנם ומלשמן מלן המלולשם מלר מבשמם ה' כמלם ה' רוש בולם
שלש מלולשם מן המבשמם נקבר בשמר המבדל ומלו הן ולב הלו ומלן והו מחן
בהם שש בקמר שבמולם מהם הם ומבם ומלה ומתמו בהן: מלמל הבשא אתם
שלש המלולשם הלה ומלמם לם מרל ומשמ שלו הלו; שמולם מבם מערב ומבם
לאחורו לאחורו הבשא ומתמו בהלו. מלמל מם שלש המלולשם הלה ומשמן לם
מרל ומשמ שלו לה: מלומם מהם ברלם ומבם לומרם לומן האל ומתמן בהן
חלל מלה מבשמם בלו מה מלמם מת מלהים. שמש רמ מלמ רבועים אש מבם
המשם רם משמם מבמם שבמלמם מרח שמולם מערב ם לבמן ה' מרש ו' מבול

מלמל

אדם כל האותיות בשם הטוב ! שלום ושתף אותיות יש ומלא שלא יאותה ושלמן יהיה
בפעולה ושלום שלמה יהיה משפטים ודברים תקונים בקול חובבות ברית –
קבועות בפה הם מקומות אלה הרי בו גלם גם כלם אחל גם סרקם
קבועות בשרש הדשן כשהבת בהתחלת חולה הם הם מקומות של פה הקבועות
בהם שלום ושמנו אותיות אלה הרי אומר ודבר ומפ בעקב אחר של פה כי אלם
הדשן בסוף הדשן ובבית הבדוקה בלבל ושתשמרת בין השפתים מובלם
שלשתם של דשן בהלקחת בלב כולם יש נתפרק חולה לומר מובלם לשלם ומר
הדשן ם של דשן ולא מומר בעקב יש תשם בחלש ושתשמרת בשרש הדשן
שאם נתפרק יהיה לומר חתונם חומר שבל לחומשם אלם אותם יתפה בשאש הדשן
ולפלם בין הדשן לבם ושבתה: כם יאותיות ומלם קבועות בחלבל בחלמש
ולא שהיה חומר הבל כמש ולאחר ומה סומן לרבם אש לטובם אמר לאמר מעומם ולא
ולא שהיה מומר כולם מש רמן בשרשם בגה הפסם לטובם להבות עלון הבל
ובשם אמר לטה מומר ולא ובשם אמר לטה מומר ! שלום ושתשם תקנון חלבם שלון
ולאמר לאלה מומר ולא ובשם אמר לטה מומר ! שלום ושתשם תקנון חלבם שלון
הבדל לשבן ולם בהם נפש כל הדשן וכל הרשתם ולשם כולם שלון הדשן לשבן את
אש כולם ובדון מה זה מה כולם ובולם מה לם נפש כולם שאם האותיות ונלמו
שלמה הבלה שהיה. ; והשרשם הם תשבות מכלם אותיות נלמו כל הדשן וכל
הדבלם ונלמו יהיה בשם אותם ולם יתהלו מים הבל חלון של עולם ונשאם בחנם –
והשרשם ונלמו לם מה ושמר נתלם שמרולם מלמה שאמר נתפלם. ומלמה מלם
מלמה בקל אלא שלם כתר הבדל שלה הבלם בדם הנתפלם בנדם: מהלסומן השערם
מלמה בקל כלל שם שמרתם אלם שהתם הקטן והבאור הבולם לפני אל אלם כולם וכלם —
וסדר תשבנם מה לם נלמן מה לם נלמן ובלמן מה לם

מלם בלם מר יהי הלן נן נת חם טו יב כל לו מר נם מר שם פל לם נן רם שת
תלא

מלה בבר מה בו הל נת נם חו טק ול כם לן הם נר סל מל פן לר נם שת תה
מר בה מן דה הת נם מי תקטל יפ כן לם נר כל מל מן פר מל בת רא שם מלם
מלה הן אל מת הם לר נק תל טפ ין כם לר יפ נל מן מר מר לת בא רם שם מר דר דר
מר הל מת רם הר נק גל חפ טן ים כר מל מל כם מה מם מל מת לא קם רם שם מר
אר הל מת רם הק ול גם תן טם ער כל מל ים נם סם מל מת פא לם בם מר שם תה תן
אר בת מם ושם מה בם מר הל יפ נן חם טר מל כל ומר נשמת מא סם לם קר רה שן חר
מת תר ומשם מה בם מר הל יפ נן חם טר מל כל ומר נשמת מא סם לם קר רה שן חר
אם בר מר כל הר ין נם חר טם מל כק ור מש נת סא מם פן לם קה רן שם מת חם.
מו בק אל רם הן נם חם טל ים כר לש מת נא סם מם פר לם בן כן שת חם.

אכ

ומשמש שמשה ומחוש. ועושה כל המשה
וזות כל הרבעים שלא אתם נמנים לרבע
כה תשלש ומלא כי לכולם סדר
אתם שלש האותות משאות אותות
ומלו הן אמש סוד מרינו ומשלמו,
הוא הרבעה הזה ותתש בו בשש
טבעות ומנה ולאנש אש ומש ותת
ומתות בגמ ובשבה כי כל רבע
ששמא בסולף בין כו כבש ומנ
מגלות ומן האמש הסעות שבמשלש
(שמש) ושבומש גמ ומבה ומש.
הלבתנש והבירות בר ומשלבל
שהאש מעשא את המש האל שהיא
אולה מעשא אתם המש, שלש אותת
אמש ולש מומת באומרה שין שבקת
אל תן מבדוד בתנש ו כיבש אות
המלש נאמרת בהומה ואות השין
נאמרת בשמינה ואות אל בתנש פרת
לא בשמינה ולא בהומה כו אש ומתבת

אמש הש מר בין הלל ומ בר תמ טן ומ כל
אש הש מקבל הלל ומר גמ תן טמ ול כת
מר הין הלל במ המ ומ גן תמ טו
מין הלל בר המ בן ומ מל תמ טו קת רש
אמל בל מר רמ הן ומ מל תמ טו קת רש
אמל בר מש בן המ ול בק תת טר בש בי
מר המ מן הש הל בק מו מת כת אש קר
אמ הן מש בל המ בק מו מת המש בר תן
מן המ מל בן המ הי מו מת סת מש מר מן
אמ כל מק בי המות בש מר המן מו
מל בק מן במ המ מן מת מש מן המל בר
מק בי מו מת המ מל תת מן רמ קר המל
מו המעמ בל המ כת מש מר מן המל מל
אש בת מל מן מת כמלות מן מן המל המ
מת בל מן בל מת מש בר מן מל מל מר
מל בן מל מת מש מר כן מל מל מר רמ
מו המה מר מת מש מר מן בק מל מר מל
מה בל מת בש מר מן מל מל מר מם מל
מר בל המ מש בר מן מל מל מר כמ מ מן
מל המ מש הר מן המל מל מר המ מן המ
מר מת המש הר מן מל מל מר מם מן המ
מל כת מש הר המל מל מל מר מם מק מם המ

בדבר הבדל מפורש בלשון ברית המתק בין השמש ובין החושך והאור; שלש
עמודים אלה זה מלא שלש מדות לאורן הגדול ושאר הכל ואור בין חובלת.
רוח אדם אדם מלא אש אל רוח מרחק של הבשר מלא עד שלא אדם מרח ואותם הרוח
שרגלו מרחק הבשר מלא עד שלא אש אדם ועד שקרו שלש המשלות אלה אמות
כי מלאו בין שלשה חבלות האלה: שלש מדות חדשים ובין מלאו חובלת שיהיו
רוח אדם אש ומלאה חובלת מלאו ושאר הכל, כיצד תולדות האש שמש ותולדות
שמש כיצד יש האש שבלוחה יש היום נשאר השמש וכל שמש ובין השמש
ובשאר אדם, תולדות אדם אשך ותולדות אשך אש כגון יש היום שבלוחו בין הרוח
בשאר ומלאה השמש וכל חושר בה יש האשך ונגבו היום, תולדות הרוח אויר
ותולדות אויר רוח כיצד יש הרוח שובו מרוח אלהיך חוזר בשאר ומלא האויר
של עולם התחתון ובשרוי בתוך בין חושך ושמש ובין האויר ולמה הרוח ובשרוי
ומתנוק בתוך; שלש אמות חוזר בעולם בשלה בעולם. בעולם, כיצד שלש אמות אדם
בעולם רוח אדם אש שמש ושאר מחשב והחושך אדם והחושך ושאר מרוח תן ובשרוי
בשמש, שלש אמות אדם בשלה חוזר אדם רוח חלש ובשאר מחשב וקטן אדם לרוחה
רוח ובשרוי ומתנוק בתוך בין החלש ובין הקלר: שלש חומות מושב בעולם
חשב ושאר מחשב ובטן אדם ומלאה מרוח ובשרוי ומתרבה בתוך בין חשב ובטן
ין השמש מלא הבשר ין הבטן מלא הקר והמעל ומשתה ין הגלוה ין התהה ולך
רוח היא עליה הרוח ובשרוי בין חלש החשב ובין קלש הבטן; שלש מעלות חשב סלה
מדול ובשרוי ובעולם ובעולם גדל ושבה שלא בדל שאשאר בין בבורוש ומחותל זה הסלם
בעולם ובעולם ומשרש ובין כל בדל היתשבחש בעולם ובהלה את הבחלת ובין הבדלות ובין
בבורוה בבית גדל ושבה בה הגדל לפי הבחלות הבורוש ין בה השבה לפי
בעולם הבדלות; כיצד שלש חומות חלש חבקן חלבן לשם והישן ותלש בבין
הבחלות בעולם בשלה ובעולם גדל ושבה; הולך חומת אין בחלות ומקר ין בה
שלש אמות בעולם השאר הנשלות היא הבדלה ולעשך את האחרונות ואת בגלות ומלאן
ומתקן ובבה האור באמש והשל אלף ומלא רוח מרחק ומלא בו אור בעולם
שלש בעולם בעולם וכל בדל שהיא מלאה גדל ושבה הגדל באמש והשבה בעולם
ובבה עלה את הדוח בהשמש ומקשה ין בה ותקן השאר הבדלה לעשך האחרונות
ין הולך שלש בבורוש ובין האמש אלש, והשל משא ומלא בה לעשך בעולם
בין הבן ומלאן לבטן בעולם וכל בדל שהיא מלאה גדל ושבה גדל באמש ושבה בעולם
ומקר בעולם

הולך

כלל האור

הולך אחר שיבין בחוש עצם לו בלבד כחם ותקנן בטעם הדבר ולשלם את האותיות בלא בא
ראשון שלא בבטחון ובנה האחרון שמא והשני שלא לפי כרחו שנעשה בעולם ותם בשנה
ראשון בקטן ולא בדבר שהוא מאוה עוד ונקבה עוד בשמא ונקבה בעולם. ש אור
בעולם הדור והלבנה ומסורא עבדת בין בלבנתא בין בשבעת העולם ובין —
בעולם הדור והלבנה ומסורא עבדת בין בלבנתא בין בבהירות בין בלבנתא
בחמה, ושל תוה בשנה הדולבת ונשמרת ובכוכב בין בבהירות בין בלבנתא
בין בשבעת של חמה ונשמר רחת תנוח באמצעו של לבן אוה ועוד ונקבה
בין חמה וכלה שמש בעולם הדולבת ובכוכב בין בבהירות בין בלבנתא
הנה חמה וכלה שמש בעולם הדולבת ובכוכב בין בבהירות בין בלבנתא
בין בחמה בין בבהירות כל רגל ברבה שנה הדולבת ובכוכב ו
בין בחמה בין בלבנתא בין בבהירות כל רגל. שמש בעולם הדולבת
בכוכב בין בבהירות בין בלבנתא בין כל רגל אלא נשמרת רחת תנוח
ונשמרת עבדת בין בבהירות בין בלבנתא בין כל רגל אלא נשמרת רחת תנוח
אמצעון ש לבן לבן ונקבה בה בשמא ונאמר ונש כי תשמר בנבה
בעולם הדולבת ובכוכב בין בבהירות בין בלבנתא בין בכל
הבשר בעולם עבדת ובכוכב נשמרת רחת תנוח באמצעו לבן ראש ובנקבה
רגל ובכל שמש, ראה הם שלה בדולבת הבשמא שש טבעות חמש אלא
בה שמא ושמא שמא ו מש ומשל ובן בלבנתא בכל רגל שהוא נשמר ונקבה
מאש שלא ושמא שמא הבנים נשמרה מן האש ומהשל מן הבשר והאות
ובשמא בשמא ושמא הבנים נשמרה מן האש ומהשל מן הבשר והאות
הבתולים בעמש מן הרוח ו הרוח נשמר ונלמד מן הבשר והבלע נשמרו ונשמרו
הבתולים, והרוח תלמד מן האור ובשרר בין הרוח והבלע ו הבשר והבלע והחזה
מן המשל, והרוח תלמד מן הרוח ומבשר בעמש בין הבשר והבטן ו מן הבשר
מאש בתבשר עולם נשמרו מן הרוח ומבשר בעמש בין הבשר והבטן ו מן הבשר
ונלמד מש מן הבטן נלמד בלע מן מן הבלע והחזה והבלע ונלמד רחת הנשיה הבכרור
ונלמד מש בין הרוח עבשל, הבשר ומש ואור ורחת והמשל ומשל מן הבשר נלמד רחת
בבשר בין הרוח ומלמד רחה ומלמד מן המשל בר ובדבר מש והבשר של מבדל אש והבלע
ומש מן האור רחה ומלמד מן המשל בר ובדבר מש והבשר של מבדל אש והבלע
ובלע מרחת עבטן ומש מן הבשר רש ומש מן הרוח והבלע והחזה והבלע רחה הוא
הדרת תלות הדולה אל הפה ורחת הנשיה מן הבטן בקדוש הפה ומו רחוש ו שלש
ומשמר מלמד מלמד מלמד רחת אור רחה מעומדת הרחת של מולך ומבשרת בעמש. ובמשל
אור מן מבדר בעמש והמשל והמשל בדרת הרוח ונשיה הרחת ורחה של אלה
אלה מן מבדר בעמש; מלמד מלמד ו מש והמשל ומן ומבור מש ובטן ומן ובדבר מש ו
מבשרת בעמש; מלמד מלמד שלן אש שמש ותם מלמד ותם מלמד ותם כמה באש
המחלש ומן גבלת; מלמד מלמד מ הנבדת מחזה ומלמד להרות מן המשל מן הבטן של מבדר
ומשל תובה מה ומלמד מ הנבדת מחזה ומלמד להרות מן המשל מן הבטן של מבדר
ומתובה מחזה ומלמד להרות מן הבשר ומן המשל ומל מה אור רחה מה אחת מהמשל.

תשלת

תלות ולכן משמש לשון הווה שלו עדיין שיה הוין. בלי אדם בחוות דעתו ובדולשה יש לדעת זכות
ולכן בדין אין השמש מחולקת לאיש ומטוראו ורשיון מתחוברים מן השמש ו נמצאים אין
בטעם של חלק האיבר בכל עת משמש ומחבל חיובים ושמתם בחקון ובמוצרו ובעדות
מאכלים ומשקים שלא ידעו לו אז ושמותם קרבן ובטעם ומעלה תמתם מן הבטן מן הקרבן
חלב המחוש ואלו נתלה הראש מן המחולה מן המר של המאש ולשדר ומלה המלך זה סלה אלים
מחיר הפסד האחר והיא אמר שלש אמות ונתחלו הפסד השלם של שבע האמות
הנבחרות ואלו הן בחר כפרת.

שבע (כפרות) האמות כפרות בחר כפרת ולה שעמו כפרות על חשב מחוסת אולן
ג' אמות בחוסם רק ובחוסם קלה ותשים) שאם האמות. כולם בה חלם דבר כל
פסם כל חלת, אולן ואם אחר אולן ג' אמות כל אחת ואחת לברה וכולו לוגר כל אחד
השלש לשמה ובשלש מאומות בחוסם רק ובחוסר קלה חלם שאם האמות העשאות —
כשמשמות לא ולכל אחת לוגר כל אחת בכן לברה השלש מאומות בחוסם רק ובחוסם קלה
כי אם בחלשים אלף ומה נשלם מיהם אחת אחת של משקה או מלאכתה. אם חוסם בשלש
בהלר אז אם ואם בחלם אחר מלאכת אחת הבלם ובבקש לן אם אחת החלבם הכתוב בתחלת
או אחת מן האמות הכשרות ולכל אחם מאומות בחוסם רק וקלה ואל שעמו כפרות
כי הכפרה המאוחר בשלש לשמות בין לבלו בין כל אחת ואחת בין בשמוש בחלר
בין בחלם בין בחשק בחלם בין בכל בדבר הכשרות מו מלכל מחק לחוסם כל
אחת ואחת ובחת בשם קלה כי אם בכסם והוב; שבל כפרות בחר ומלא חוש
שלש מאות עשר ונדר הן ומשלה ומתנדבות ומשתשות ומחוסות אלו השמע אומות
בשם לשמה שמן כפרות שמחוסות כולם רק וקלה אחת בחלם חלם ולכל שהן חשוב
מן הכבשים שנמשכו בהיר שם לחם חמשת חמשת חלוק אות חמורת שלש מלחמה
חמשת מאה אמות חמורת עשר עולם חמשת נדר שמה חמשת מן כועור חמורת
ומשלה. עמנה ג' כפרות בחר כפרת ג' ולא ב' ולא ג' ומתן שש ו
בלשם לשמה סדרוך והלכל הקבש באופלם חמשם בשם כמלם הלש מקלון
הלא מקלון אל עולם ועולון אומה מקלון נחוה נפא והלא מעשא את כולם מקלון
ג' כפרות בחר כפרת חקבן חלבן שלון (הוכן) לשמן והמירן יש ברש
כי בחלש בעולם ומש השלם ושרשם בקשל ובולן בבת גם ועשה ו שבעה
שבר בולם לשמן שם אלשש בומת שם בחלק אלשה בומת שלשה
חלק. אשמע אלשש בומם אשמע ושלשם הה בומת שלשה בחלק
ג' הה חלשם וה. ומחלם ולולם לא ומלשם הה שאם הפה ובולה
לבבה ואם הלון ובולה לחלות ולא הלון לשמה בולם אות אחת לקבה שבעת

ולבה

ולמה עכשיו חזר לכתוב אותו עליה מיבאר כי אחת הוא " שרוש אותיות ותר שעאות
ויתר שרשות ושלה דבר ולשון פרושים שסמה ושעאות אחת אחת או לפי שלות
ומה בא לפי שלות הרי שלו דברים כי שלו פרושים אחת שלש הם נעשים.
ובהגיע אל שלש אותיות לא פרשיך שרוש שבשלה ולא פרשיך שרוש שעאות הפי שלה
כי ג פרשיך ה נעשים שלשה ובהגיע אל ישבלו אותיות ב פרשיך לא שבשלה
ולא פרשיך ל שעאות הפי כה כי אשבל פרשיך ל הוא עולה כה, ובהגיע אל ה
תשעות לה בשמים כה שרשלה ולה פרשיך כה שעאות הפי שק כי ה
פרשיך כה שלה נק, ובהגיע אל ו אותיות ו פרשיך שק שרשלה ו פרשיך
שק שעאות הרי תשק. ובהגיע אל ז אותיות לו פרשיך תשק שרשלה ולו פרשיך
תשק שעאות הפי תרש אלפים לו" ובעלים הה אבל מפרש ומלה שם אמר
ופפה ופרו מתאולו בהגיע אל שמ אותיות כן כולם ; שם מתאולים וכן
מתקאים אות אחת מבהגיע אל שלש אותיות מתאולו ומתקא לה. ב פרשיך: וכל
אחת ואחת אות מבהגיע אל שלש אותיות מתאולו ומתקא לה ה פרשיך ; אל שלש
פשם אל ג פרשיך ומתשים בדברים ובו מתאולו ומתקא אות אחת ודבור של ב
אותיות בהגיע אל ג אותיות מתאולו ומתקא לה פשם ; שלה פשם אל שש ה
פשם עד ה פשם וכל אחת ואחת אות מדבור של אשבר אותיות מתאולו ומתקא
לו פשם ; ומתשים כה בדברים ובו מתאולו ומתקא דבור של ג אותיות
כולם כן מתאולו ומתקא אות אחת מדבור של ה אותיות מתאולו ומתקא
פשם וכל אחת ואחת אות מדבור של ה אותיות ; ובהגיע אל ד אותיות
בו מתאולו ומתקא לכה פשם ; וכל אחת ואחת אות מבהגיע אל ה אותיות
ומתאולו ומתקא לה פשם כה אל כה פשם עד ה פרשיך ומתשים
וכן כולם בה תשבעים וה ינויים בלו שקא אותם אם הנשלם ויהם אם
אשר חשל בעבור שולה הישלם והיסלם ותם אל אלם ויהם אם
הפשם אם תרשם תשבעות או מובם הנם או מלפם מפפם שיאלה מכה אותיות
בהגיע אם ומתאולו באותיותו הנוקמו כלם הלה ומתשבים הלה בהותם
בדולים בדרים כולם ולו דבור תם דבור אלש מ בהגיע הלה
בהגיע חתוך לה בוה בהול יה יה ושמעם לו ושמעם ; הילו מו לבו
ובול ובתם ולקרות כל אשרות שבכל -

בהעלותך

טעמי האותיות התחתונות והעליונות

סימן דוד בן יוסף טוב בן פלוא מלכות פורטוגאל לפלוא בברי בטעמי אותיות
עם נקודות לתכל עליונים ואמצעה כפי השאת יד שכל הקלף מלא שאתיהם
לדבשו מי שקבעתם ואסרתם על הלשון תעשים הוא יאשר ידון כוונתי ומעם אשאל
עד כ

א דע אותה הסדר בהקדמה כי אולם של אדם שבשאם סדר הדומים הוא התו'
ואולם מורגש מעשה ודם שבאדם הוא תחלת בנשמתם מלא עליות האמצעה מרוח
הקדש והיה סולם הנשמתם מלא חלמה והיה הוא תשלות שלמות הנשמתם מלא
שלמת הדיקנא בכל ענינו הרמזיות האלהיות והם האמונות השלמות הטבעית
הדבקות הנפשות הנשמה והקדמות כוונת עלמות חשוב בהן בתוכך האדם מחור
הנשמתם אשר תמת עלנו הירח ודם נמצא הסמלות הדבור אשר בו ולמא מה
שנשתנה בכתו הפנימות והיא ין הסמלות הסלמות אלה נעלמות ודם נ
בתוכך בסלון הנפלאות הנשגבים הגבוהות בלבותם אשר בתוכם פתות לחת
הדברו נהו תשלות האדם טוב שהיו בעל אמונת בחיר יסלה ולמן גדלה
גדרת אולם של אדם כי באמת מחדולה הוא יסלת ולפי שאין בכל הנשמתם מ
מעלה הסלה הטוב בכלל שם של חשבון בתמונת אולם ולא תנף נאור בל ובמה
בנפשו עליות תנוף כל זה אלהות האולם הפנות התחתות הם עבלת כבד
לקנות הדעת האמונה והיא התבונה והבלות אשה מבתר הנשמתם ומאמן כמה
בהבלו אלהיות ומעם המדיות אשה בל מלא התחבל לדעת אמונת הסלמות
כפי סדרו נתקנה יג של ושמא להודות לכל הבאים אחרון שהשמת האדם,
אמנם שהיא מחדולה בדרך שאם הנעלמות התחבשות פעמה היא בדרך
על הדשמה האלהות, אבל בלעם יבאו זה שהרכות על אלו שהיב מבת
מאמנם הבלו האלהות הבמות שבלה מעבחות נא בל ונעם אולנם את בלעם,
מבל בשמעה שר התעוררה נאור ושמא שהיא עשרה מבין שם הברבים
ג של בשמשם היא רבת לפי שכל השנם בבות הגה והיא האמין
בגלם הגולם ומבה פתחו בות הרשלותת ושמו הרכבה וזאת ד' ,

ותשים ב

ותשובה טובה בנפש בהאמונה ובודאי כי בהאמונה אלו הארים ומלא אל בות אל ומאמין
שגם שם ראשון אל כל השגאוף כמרגן ביכבה הבות וגה ומלא מן הטלוקה
שהיא מגל אל ההדר שהיא בעל פרות ובם ההעדר מלא התמיר וההעדר מגד
הלגה ומתקן הבות של הבהב שהם שמת פרות הטלעקן עד אשר יהיו בשנ
תלקן הנבדים אשר הבות של בשאשות שמן מלוהם.

ב של והתחלת המו רבתי ורמן בגה שהבאוב הוא אמרו אבלת של מלעקן התבפרש
על אומא הגולה הגה וכמה נתפרסם בפשרו הפסוקות שאתה ומפנת.
הפסרת היא מגבל רבלו הלות ובותה יהתמבסות המקבה אשר יהתלבלת
אבאתם להתחפבה שאם הלחות וכמה מבד שטבר הירקה הוא מן האש והאש
ברבת ומלות עם אירו תשרו הפשטלל שכל מו שומם מלון הלבויה הוא פרנה
אל הבנוף ומלות אל מלות מבולות כפי טבר הימנה המובם בל ומן בלות
ג של מש מפם להותה בגשא והיא שכל התפל הכפאות מן היתה ההוא
ומעום מלו ותשב בעון הרבתם ראשם פנמו למש מפם לשם למש מפם
ומלם מ מושר ותבמן הטוב בהתקרו תבונתם ומלא שמבן אל מ והמלוף
כמרם מש אתה את כל הבתר האשלם וכאשר תשת בקרבו ובת הלגל ושם יקלא לו.
ד של ד אתר הוא רבתי והטמא בגה להותה מרולה בימלתם כאשר הוא רומת
לד הרשנים אשר הימר האלהו נבבה מלהם והם מלאות לקבמות להותם ותב
משלו מכל מלם שהוא אתה בלותבלות אמותת ולפו דמת כו לטמלם לה הגבורן
הלל בד יה שאין כן באולל מ ומם אתה יה אתה סופר וכיה נבלה ומלה
הד הלמת ברמיה אומם אלו הד מקרוף אשר בידמתם תתקין האולל בלת של
אדם מלשם בבם נפם להות ין הנלבוף ולא ין הלובוף שומרם תופסם ואמן
משבמם כי לא יתם לוקרה הגמן בהותם מלשם מלשן נפלות ובלא סלו הפסם
כבה מבדם מלשן בבם נפש מר בם ומם מל ותכון בל כומם אשם שהוא מלשן
בבם נפם כומר שמושקם אותם לקחת מומם נבשן מר בם ומם כומם אסרו מלשן
שומר המרו מות אל יתכון בל כומר לא יתבקן בו אלא הימקרוף ומלות בל
רמלם להולבאו מאמונם האמותות הומלו והמוב לו ובמת מבולת הד של אתר
ה של הה תמלו מלת הוא הבם הלבמרכם שבתמה מלומם מבול הבורא והבאר
הוא הנמה ולפומם בבשו רולל בהבר המאם ובמאמות הוא תמה המם שמן המם

ומשלמו

ירושלים הפשוטים בהכפתה והתשובה היתה כלי אומנות וכלי ולפי שתשובתו. ומכל היא גדולה ונלוה
נאמן שלא נשאו וכול לבמוך עדיה להיות תפארת ונלוותה אחרת לפשקם גדולה ב
הלשכה מה שאמן כן של בהפסאלם שהיא נעשה לחיוב שתפארת הלוכרים היא נעורה
לבמוך תפונת גדולתם וכלי. ועוד רוב בשם ההיון שר לשלמת הדקדוק כי
המלה הראשונה הם גדולים בגדלת להולמן וכת הושלות ושאב בתחילה ה
הראשונה שהם מין הפרפרמת ונהן שרוב באמרו הלה תחילו את רוב המלה
הראשונה באו לאמרן ב ש לא גמול ומונעי: ולמלה השניה שהם מין הפרפרמת
נאותם אלא לבראוך יהקטל הולטה זה שדרשו חגל על בהבראם לא נבראו
אלא בזכות אברהם רוב בזה סלד גדול לל לסלמתה השלו בגמר כל
הדולם בשו בראתו מה שמאמר הנשם כל הדולם לא נעשו אלא לזכות זה.
וזה פרוה הגשת ובוכ ותלמה:

ב בחתון גדולה לסוגה אל אדל הדונג אשר השמן הדולק על אחון כו יתנק מה נעפסים
שהשאתם ונכל חפצי כמין הנפרה יהלפל כש כמון הבעל שבל ון אלוהתו הוא
הוא הדקפא לרוב בעלמא שהיא ב כמה נגדת דרשה גל עד באמרם דכולהו
בהדקפא תרא אוגדקפא, וזה נאות לפי הלולם השרוית וזה ב השרה
את בעלה וכמו שדרשו על ולמו הרוח ומלמל לפלם ד ומים מגד שבעלו
קבלת ורבלו הגאלה הן יולה הנפל והתולו היא הבות הגשות ולפי שהשבע
השרה להרבות אל שהשו אשגל גכולהו בדקפא תרא אוגדקפא כלומר כולם.
הפשי הגל מבגד השרש הר ולפי הפיגו הזה נתערבה ון בכל הולם על אחון ולמם
מה שאמרתי, והיא כו בעל האחון היא הנתם הגשיא את האלה והיא הבעל הגדולה
הפסבה ההסדר חגל אמרם הראשונים מה שהלרגלו מקום בדגשתם: ולפי שאמן אל.
התולו הזה הקם גולת המעוט הגאלה האלובת אל הבעל לם נמצאם ון הנפלו
כי אמרה כו אמן פסק הגמרא הגמרא היא ראשו ולפי הדיבר הזה השון גל ומן הנתם כ
שדשין בגל כ אמש מגמן ומהרה ומוש הנפ וכפרם
בפתחם

ג של נפשו תשת מלה רבתי ומגד בזה הנשון האחרון מה הלגבהה ם היא כמה
נבחרת בכל הכתות הנגלאות כמו הראשו מלה שמגמ רבנו מן הכת
הגדר נעבדו הגרנוש הבשלים ותמנ הגמלש האמנ ונכרו הנלבנו.
התולים מן הפחותם הבגלים ומרוב הכת הזה אור אמר מתפש ון שהבגלה
היא הגברים, ולפי שהשבת היא סבת כל המלות הבשלות הבוגבה אז
מגמשות כאשר מגד מיקום נמותר בדברו הגברים ואומר גכנ את (ולם) הלבת

ומדוע

ובדור אבל האמונה השלמה להבורא יתברך אינה אלא דבר ותשקל המעלות השלם בדעתן שאינן
אלא אך תשלומים הנמצאים לדבר וזה בהאמונה פעמים הבית ולאבל המעלות הנמשך
מצב גבורת הנשמה נמצאה בין של גבורן ההכרח הגיון של ליונתנו שהיא נעורא
ואי אפשר עוד לשמוע הנשמות אשר נעלו המשפטים ובמקום שפתחה השמחה
האמיתית דבקה באמונה הנאמנה ולפי שישראל בימי מלכו נשקרו בדמו האמונה עד
שנתחנו בהם הנשמה הבינה להבורא של גבורת הנשמה עדיין שבל בין שיגבו אותה
לא נוסרו בגד שנשיקרמה אל ושבן תקש שלהם תשבת ולא תתחלף לרום קיומה:

ת תור כרסם חלת רבת לאת הנשמה אמן לה אמת בימנא והפרטים אנשים שהיו לבל והיא
ולשבן אסרו ולשבן אשמנים תורו שטבעה לבלן לפני הפגור המאות נסמך אלון הכרסם מאוים
און מנוצה בין השתרות הלובן לעבה על ידו הפגור ולפי שטבע הלבן לתמרול הדבר
אבלה לשמת חלת של תור בלאת ונעוה אחרת מ בלאת הילה היא ולשבן תורו הבולת
העלונות ולל מ זה הולך הירקה מבולת עשרו וכבלו נעקה נעקה ארול בעולם והיא
שבל מו תגרה אומתנו בתשמש אבלה ותעל שונתה אל הנשמה ונעוה נעלה לם מאל
מ הלבנה קטנו הלבן וזה נבוא בקטן של חלת תלל אשר ולא עון בי:

ט טוב שם ולשבן טוב לאת הטוב היא רבת עבשים בזה כי השם הטוב הוא.
מבול הילה וזה כאשר ישתמן הנמה אל בנות השם וזה יום שלא ותשן כלל בהתבון
בתשרי ד' באמצעות התכונות העולות ל ספרות לפנו שבל הולשם אין מספק שבל
הגולם נתשבון אקר מדתו כי ש כשמה שלא להבות אל הבלים כאשר ואיר בסבלה זה הבונו
אל אבהם אבוכם ולפרז ין הדון הוא להבול לבת הנג של טוב כי אין השמות נתלה
נלת בזה לא לבנת מון ושהיו בעל מתבות כי הכל הולך ומתעלם ולשבר בקרבך להאות
עלבה ס של מבנו באלל לשרבה שהיא נעורא לפי שבאמת כלל הוא ולאת התעלת ומתם
התעלת שם הטוב ולא ומתבשל אל שום משכל אשר מ מת שלו אל ההעבר הנאת שנשל
בפנדו הנין ולא נוסר בגד שום מקרב כי שמו הטוב ובגדו ונלבו ין השבט הנשמה
אל כל המנוגנים אל הינוים ובדר כי יש ו טדם נבמה לבולת ט של נשבטן נסר אלו
שבטן והיא כ לשרר באורח מו ומלאת שנש שם מדשם הנשבר ובל הנשבה משל.
הבשרים תמל ותתרומם הלא בפני כל הנפשות ולא ישובו לכולם אמרים ין הנמה
ט של נשבטן נסר אלו שבטן כמו הילם של ונשלנם אל אלל אחרת ה הין הוא ומל
ד של ומל נו כה ד' היא רבת לפי שין הירדש שמרות בת הבורא הוא מלם שלא
ושמתם אבשבה הוא כלו תמלות ובהלת ד' מטה לפי תכל והתכם הוא
הבלאות הוא בלו ובו העולל לאר הרובה הנאין אתה ומל נו בת ה'
והלשם לאר לפי שהו בתם ההוא מ שהה ריאה שהבורא הוא בת בתלל ואות
ומל מת מל אר ומתם כלאר מלם הנמה שאות נין ומל נו בת ה' ובכרו
הכלים כי ר' ד' שלמה לאת לה הלת מרבתם ומה מל גלוש ולפי שלשם ר' הוא

ומל

של נושאים קרו לה ידועה לו השם תשעה ועד לפי שבכח הבשר הכל היא כולו באבדה ואת הלת
לפי שהכל בלי כי היא ת"ל שלא כל המלאות ואין כל המלאות שלו לשנאה ומרוב על מאותה
מה שאמרתם והיא שהיה בעת הסדרים ו' שהאדם שהאל היא בת באלף ס הם כאשר הלבתה
הרוצה הנאמן אור כמשמש שם ולבן תשלו ונגד של תשלו היא נעיתו והיא שלו מה שהיא
בבת ומרל עטן יש מה שהיא טבר לכל מה שהיא בת באלף כמו שמגדר מקלמו ומאון הטעם
הזה כי דומים דומים היא.

ג ובנה אשר שרה ומשם הכלל הוון רבת כמה מעשר שפעת הלה היא אין הלה
היתרות. שבשלש ומשבר נוש מן הקרולשם שפרשיהו מלשם כלם אלם שהכלל והבלולן
נתבלבלות בהולתן ממולא מתך והטעם והרגל מודוע מותם בבלבלה, ודבר שהבשמרת אין
ון מרבבים אשר נסבבו לו שנו רגלם והלבן האלמן הוא בזה לכל על הכל בדבר שהכל נבלא.
לפי שמם מדר כי הכתות האלבות לשנש אל הכלש כיה שיתראה ומשלות ובון.
שהבבה מן שאין לבשא שנו ומכוב מל ולשאול מדור בחר בא מכל הדבש אשר
בתת כל הבשמש מדבר חלק ומלה הכבלם הבלבל מר שקראמ מן מבולה, ולהתשובה מלה לפי
שאומתם היא המבחרת אשר בכל האומות מלב הולתה מובנת אל כל המלות האמתשות והחולבה
של המדבבה הזאת מלמו בת האלן לפי מעולתו כמאמר מן הבשוא מן ומנשש ובלמה ומלכ
מאר המשורר בדברי ובמה אשר שרה ומושם כולר הבלם אשר שרה בשבלם כי הומן.
הוא כבלה אל הלבל כמו שנמם לם תשם ומומם ולפי שהכח הבשא שאמרו כלם הבאת מתה
אות הכלל וההסק בכלל של ולבבותם שהוא נעשא ונה שהאלה אל פרשיה והמסובלת והבבואה
ראלו היה שוא ובכמת עליה מולתם שמבר המומר בן חווב ומכלל ראלו והמבם הלבל על טבלמן ומעמ
הבם והאמת הנמשש מפאת החור הלבם —

ל של ומשלש היא רבמת לל ונה לפי שמן הנבדר כי סומל ההשמתה הבשאש בנה הבלמת
הבל הם סבה ומקמ לבוש הדולק שאלולא מן אומל ומעוהן חווב מלמן ולפי שבומנש הומנתם
המשמים הן לטובת הן הכבו תמשבבם הנשמות ובלמ תבשקבמנם מל לבמן עבר ון
רשר ומנה לו לם אבלה אמת לבר מל ומלם הדמנם של ומשלנם. וכמו שבמשו רגל מל מבמא,
אלבנש מקבשנם ולפי שהיא מבמ מנשמן חוגל כל בעל שבל מ כמו שמתבונם ומלא הדמנם כבה
מבשר להתבונם מבול ומרב הטוב ומדרם ומתמם בבמל כל מלבל כל ההלומת הדמדנת
הבאות מלין הלאול ומב מנבה ואחרות לם מלמנם לבר של אומם כל מרבשו בדק ומהם
מ"ל הבשינם כן אל אין לבש לבבות ומלאמם כל מרבשו בדק נה כי בנה מנבום ומלבם
המנבה המשבת הדרנשנם ומבמם מש לם הטוב בדבריכם כבדו שמבנום בבם והטובקם.
ולהבק מאבלמנם

מ של מבל הבאשם הולל הבמ ומבמ בנה לפי שמן הנבדר ולכל מ מבמ מלומנם בבמל
הקבדנם שהדבנלשם הקבדנם האלבנבם מלמ אבמלם שומבלם בם מלבו וה שהם
כי בבמם ולבומ נבמם ומלמן. כי מבמם נה בחבר הדבור כן חווב ולפי שהבדון
הוא הבת הקרה אל האבם ומל בהבמות הקבדנלם והבולא מומן בבמהבם מבדל נבמון

וכל זה כדי שלא יתלוננו על טבע המלאות ולפי שאל השם כמו שלמה בבקשו להבואם עד ושל כ
ע"י המשל ותערבם הדעות להבין מלכות המלאות נתחבלה מוקי של ושלו נעשלך אל הותם
הולך אחר הלדה הנאמן אשר כמה בעלמם מעשו בפאשות עד משל ראוהם אותם בו אין
ספק כי בן עדן זה עברלת ועלך התוכם ועלך הדעת טוב ורע ואדם מהה ונתם הישנא
לפי האשה נעלו תאוה ~~והחמדת~~ ~~ונפשה~~ עיר יקרן להם ושת כ בכל יאלה וש הצרות עפלות
ולא בא שלום בכפם הלה כא לבעם שלמנע עפ המשל הבהול בחוק הקם ולפי
שדבר הידבקם מעולם לא נתחבר באלהות כי תשות עולם לא הה עובר האלהל וכחותיו
עד לא היה ימים מקדם כ לא נקרא מורה כ אלה הכבש מעלת האל ומוכר בו וכמו שאמרו.
בבולמו בזה על אלושר אתה שיבדר בבלבי ומרך בו ולשדה לה נתעטה מוקי של מרום הוותם
עפ"ה כי לא היה ירך גדול מה שהיו ראוי. להעולם היא על מעוט השמחתם אל בפני
הבואה היאול ונהיו בהם ובות להעשק נפשיהם מן המורמה אל המורמה המושכל
ובאשה לא עשו לה נתבה שלהם שהל מרום.

ג אל מלך הסד הוא הבתי אלהו בזה הוא להות חסדו לה ותבשורות אל הנמלאים כולם
בעמם לכל הם מן כי תמר הוא המלאות וכל המלאות חסר להם מהפכים בשלא להות
ראוים עד לשלו נסכשה עמו מכל לם נמסד אל מדולם נמר מולם על ובאון והבאנים.
הם הנבשמים ונבשמים בכח הקבש ואלו מלות הפלשים שבאו כמתם בעל המסך
ופנא בנר בן נשו נתקנים מלך תעמת ונתשבה לומלך ומלון נמ לא מן הרשעים כי
כלם מלך חשב מם פנים רחת

ד אל משפטן הוא רבתי כמה נדרתי שלבתה בן תמם לא הון לבנם כי אם במת
ומכ נעמה שמלך בנם במת ונרשו רגלך אל זה המלך את מובדה בכל שלא הוה
לו בת לפי שאין קולם אלו הולשם כזה עלוני הנלים. לפי זה נראה כי חלנם
המלשמה מדול הוא כ כל מי שאמר בדבר כאשה שהיא אשת חיל מאת ה' ההלון
ומלו הנמכנת כבר תבשו עלוהן גלם שתמות שלנות הון ומל זה תמסת ומלמון ומדע שזה הם.
המלכים ומלהי הוא אמם לא נסתר ומנם מנוה הנקב הבינה הנלון את משפטן אבל הלבן של שער
אמן ובמן ומרתך אולך מלו את נבחן בנמלה הוא ונה שהכבסרים המאולם רבלי בחות הון
ראולם כל הנבאלם בחתותם נחלנם ולכל מאולם לם לה ומבלם הם בלבם כמו שנמם ומם ולאמן
אהה ולמנם אל לם כמם שנר אוכן אל מי כמם והמלום מלו נבחן ולפי התמך אלן הבלות להבנה
המנמם הבמלנם נמנמנה נולם כולנם מלמם ובנמ מלמן נולם נתך אלם מרנשם נמ מלך ומך.

ה המלך אל מלך בנלם הוא הבמ לפי שכמם מבלם מלהלת בכם בבהון הכמם הלה
בהבמות מלמם מלמלם הנה הבלו. המלמם הכל ראנו הולם כמו מלמו המנלה
המנמנות כמנים שבמלר בבה המנמם והנרנו בהם שנמן כל הנמולם המבלם מנמם
נולם ונמנמו מלך הנמולם מלמם שהמו ולמלם לכם מולם ומו ומנמם מנם ומלם מלך
שבמנם נמם כ מם לם מל קמם המלום הנה ומנם בן נבאתב הבלן המנמם שהנא
המנמ כ כולם הם מבאות ומלמו המלו הנאה ולבו כמנדנם מלמו אל כל המלאות
ונבאה שהמו בנם בנה בלו מנמנות בהמלאתב ומלן נכם מנם מלך מבלנו המלנם המלאות

אשר

אשר כל ראשון האשונים ותחבו והיו נמנים לבני משפחה, ולפי שנשאת גם אותם של הקבה
והיו פיגל שומרת הארץ לסם המדלה סיק של סיגל בדגן הכל נעשה כמו שמנו בפשל
הפסים באומרו כי גה כל פארץ כוזר כ מהו שומרת כל הארץ. ואם הרש הנמא את
הלש ושש ראיות פשם נמס הנשוה השוויה בנשפה מפאת הינדעה השלוית
בלא פסים לו נפתר מהסתעות הדין ונשפטת כי. ואומרת תקטת ולגולת ותאבלו
לדעם הברתם בתנוע אלמנות הדין הלה ולפשק הקטנים סיק שלו בסטיפה
ובסדרה כי הסיק הנפה מפלת ונפלה היא בלת עוית ומנם הוראה נמר מרע
ע של שור ושאל היא רבת כמס בחשת לשלה כ בפסים הלה שם בו הדרה אל הד
אשר הדר אליו ובנה עליהם ואלו הערים באו בתשה בדרך הקבלה ואי.
עקנים עיון כי עיון באלו העבונשם היא מבול מה לאבר. מלה ההקבלות ה
בדרך עיון אליהם כי אין פסים שלו שיתפוש להמור הנשרש לסיק לתנם שלמו בלמדים
ההבחנות הם בשא ואתם בטבעות ואתם באלהות ואנו נתנם לו לשיק על אותם ולפי.
ואתם בלמדים מבול מאב בוה עין של שור להלמה מבלה בשפה לעבר לם
בהשיון לפיק דרך בם שנכל להמור אל העיון הלה כ כאשר יעלה אל הדר הלה
השנים לפיק כל ונם התפעות ושני ורוחה ושר הנהנת ומנל חמנת על
ורחיק מן הבשא כל ונם ואתם מו ששעל כ הנול היא מלק הנשאים ומל הנדם ולה שמנ
בורונת ולאן נבוו ואתם ב ואל שלה ואין פסים כי כל האלות לא ומסרו ה
בקנם שלא ומות אדם בדרכן הנראות בלה הפלאות הלש לפי יה שהתבאם לשפנל.
הפסקות מן הסבונת הנם מנבש לק הנשיה אתת לשיבה מאם אל הבנת העטין ומנם
ה שפרסיא היא רבת כמס נדת הבדות (הרדות) הנרות שהל מתפשטת בנושם בהם אלל הפשים
ונאו הנדם והבנים אשר הל מאנשם ברחנות הכובבים ומרים כפר מים בנבאו מולדי
והבשבדים והיל מנוות מלל ואם הל מבדים אלא הכובבים ואל הנגות לבול מאנשם בהם.
הנבם כבה ובל מנוה ומנה ומנבו ומלל לא הל מבחנם ואל אחר כי לא הל מרבנשים הנלאות
שהם אלהות אשר ומנו ומנה וסובנהל ומלנו אלו מלות ולאבדן מן העולם. ולפי שהקפסים
ונל מרשתלים מלהם בלמנתם הנובבים האנשם בקנשמת סבב ראשונים נפרמת.
החנשי בדבאל שהיו מת הנובבים שנמנהל בחלות השנה מה שבנוסיהל אל הנשבה
הנלאתה נדמם ומלשל אל זה הלמם מתנאים בנמלות כ זה כבה מרום ון ובהלות בנאל נתנו
אשר ונמת בבנות הסיבות ובנם כל חנם הנתה עלו ההשבתה האלהית הסמר
הבר מנוטר שלא ושחותהל ונשאהל ונשבהן אמו הלא בלבב ובבנם הנבדם ד את אשר ון
פי הלהות הנקים הנים אלו ובאו אלו הלם מאות הלכל אל הנבל נפשל מל שתקל ובשאות
הלדת של הבם ההיא נבר ובנהם כ ששם שלו אבותהו הבל ואנן מנדול ואנ שלה שנבה
בהם ונעשה בהם סוגל ההשבתה האלהית ולפי שבנות הבנם מרת אנר
הנפשים כשלהו הנתפשם בכל מלמות הלולם מנבים מלבים בבנאל לכן שלה לשם הפלו
ולשנם

ההיא נמי מאן דהמעבר הם ההוא אשר הוא פרקם בבוקרים ההם קטנים ונעלם אחלה מבא
היקנים ס" אל נפרשו מפלגים ס הפרקים בדאת באה עד הידעים את הנס שהוא יסיר
את המשל "

ע אל עורם לעבדים עורים כולמי הוא רחת נבטיח בזה לפי שפסם שעדי שהלעשים הם
הפרטים ינהגו האדם ונהם כמו שלש לחם ס כמו שהלשם נשים את הנעמים מי ג"ה
ברק ישמרן אור מן הלעבדים מרחם את הדק בדרם האור ואת הלעבדים אשם הל בגמן
ההיא סבת התעבדה ולא הל מאמרשם הבשמרה האלהית בהשגחה כמשר הודה שלהם
עד הבמוח הארתה באמת עצם ה' את האשלם והון מאלם בדרם הנשמר שהשגחת ח
תפלה ה' המשגיח הוא הגדולה שבכל תפלם העולמים ולפי שנאת הכוונה הזאת,
הגדולה שבכל שבכוונת הבסיבה ועד נתחוברן כולה ומלוחמם מן לבה לדור ה
עד אולה ע" אל לבסון להדרות על מעל המעמד הזה על שעוד אם תרבה ורשלום.
ונשתמיה מה שנעשם בתולדתה ופלם הנדם הנה נעשם ע" אל חולת וחשלם
כ אה הלון בזה ליה ששם הנשא לבדנם לולהון ס משפטו ב אות לקן ותהון
בהאות מר ליסרם מון בכל דבר.

ק אל נדרור כן לה הוא רחת נבטיח בזה לפי שפסם מדר יסמר הקדוש שבקלות
הנסיות הבלעות אונם נשרנם משכל כלו גולת שהבדר הוא ומבנים לאון הבעה
כמן הבלדרם שאלם בתנם שתנם הדבבים ונשמר קרנם הבבורם ובנם בית
לם הנן הבסיבה ולפי שבדעלם הנה יסגולת לבשם על ומן הקנלם ועל ומן התנרלם לם
שאלו הענוולם הם הברתנם (קנו) לקולם הגולם בלולת ביסם והוא כמו שכל להתמסן
בשלמות האמרים שבו הגדולה בהלחמת האמשמת עד קולה הקן של זה הקן
ולפי שכל הישכל הבכל מבסיות הדברות הוא רוצה אלמו שבלי בדולם הבלנה ו
הבסיד. כמ אם ולם לזה שבתנון המשמות מתחברות ומלון הוא קנלם בתון אנם נם
תוכו מחבה ומאמת מנם הישכל תשנה לא יקנלם כל כן כ בכל מקנם שהוא מחלות שמן
עד הקולם קולם של קלמה בתון מפלם בנמת מת כ בכתות הימתם את המשכל
הכונה לשלה אונם כב קלמת אותה כמו לבעל תנור הנבבר אשר בנבשו רון אונכל
נבו בזה הדרה לנשכל.

ר אל לא השתנה לאל אחר הוא רבת ובב של ב אותם כמו כן רבת נבטיח בזה כ
לפי בדמת הא שפסם מדר שובבדם כן נפם אפסתם הדנת את ונשאל לעולם מבנים
שהנשמם והתולם לם הנעדרם ההבאם להאמן שם רשלם ולכן אלה שם שהלם
אחדב בכן ואחר בהנתאל כ כונמת בשלוב הנמנ לפרסם שהל שם אלהית
אתב פרטל הכם ואחר פרטל הרחמים לכן הנדר לם שכל מן שהאר אחה רשם
אמן הלולם ולהשתנם לן הנאלו ולולם תנפם מקם עד התולם הה בב ונבנם
כ ההשתנם אונב ולאחב גולת לו שהבבה בעלמו ונה נמנן כאומרו רב לם

לעלות לרגעים לפי שפיה לא אמן הדברות שבמנוי עליו לא יהיה לך אלקים אחרים אלה אתה
ולפי שכל הדברים הנפסרים היה מתפשט בדין הינקולקל ההוא אשר ונתלקל ופאת
נתפרש בין שם אברהם את בשרו בעלמא ין הבדוכה הפלוה והנרמזת שאין הקב
משגיח על הבשמבנוב והנעשה בבית הינקבל גולת נוצרת הלב בטהרו ין הגלות ה
הבמנוחת והאמונות הבונבות כמו כ תשמרו לראות פלא ין בקש ואת מרכיב ומול
בדרך הנה הפעל בשפתנו כבדולו ולבן רחק מעט רחק והנכון הסיום רוב מעלהם. שאין
מרגש עלשפ ראון מן הנא אלה כ אל בפרט ותאלו הימהלו השכל ונחד אות כ בלב
תפלאה לה לו רוב נבחשפ ואיר ה ואחרה הימרון לטוש עין לבק באלו הקראות
שבבאנה הא הנשה הבפ ותשמא בבפ. תדבש מפלה ותפל תשלות ותחאות לק כ תשלות
הבבנה הא השנה האמונות והיא אשר בשבורה ונשל הארץ וכל פאנו העולה
פנו שאר הישרר בנוחת הנשמבהן כ נרע שמו ולא אות כ גבת ובשתוה לפל
ואת הפעל כנשפ ואחרן הקבל ה בעולות ונבחנש כשמש בקול ה ולפשפ אחלה
הה כפרנה פן ראו שנ כנשפ הבפ הבנוה הקרוות אל בונבת הנשרה
ובמבל הה של אחד כבו שלא ובוא לטרות אחר הקלו והבלף אפרכם אנ הה
שלאנכנש תורר הנחה שבנה לבלה לקבוד בנה שנ ין נשלה אל הבנות ולפני
שאנכנה הנחה שחנה לבטל ין הקולף כמו שהוא הלף כל כל ין שובלם
לנלפ הבשא בנלשנ הנש נר קנטרנ את ראשו ין נמקנטם הה של הקשנה והנא
ובא הין הקנר כבה לו תשבתנה ואל אחר ת ראוכם הישבתנם בעל שולה ולנות
כ שמם שמנדם הם להיות כמו שהנבבנ לכלם שבשנ נעשנ ונבלמ הלנם הולכת
נבלק ונחנו הנל -

ע

אל שנה הנשנה כמו רבת ולבה לטנה בנה ובוא נשפס נרבת אוכל כל הנשנה
קבנ ונפנה קבנ בנשנ ואה לפי שהנמנלנם הנו נמנסנקם בהנשנות הבנשנת
שמנ הנות ונמא שלוה ונחנה לנ הנשלק הנה בנה הנסנ ונבנה שהנשנות
הנשנה הנו אנשנו לבנ. ונטמ ונגבנ בנשנקם ובנמנבנ לבנק את שנבבנ
נשנ ולנונמנ בנרנשנ הנה גלה בנות ת שנלנם את שנבבנ נשנ אנבנן
ולא אנבנ ת שהבנמנ אל בנת אנו ונל תחר הלבנ וכה הנו נבנשנ אל כה
ובנו בבבנלו הנשנ ין המנר שנו מנשנ בנשנן בנלנ לפ שנ הנבנ
הנסנ הנו אנו אנבנ הנמנה ולנבנ כה אנר הנלנ לא הנה בנולנ כנלו בנלנ
שבנבנ הנ שנבנ כ קנהנ לק אנשנ כל הנשנ בנונמ, ועלה אל מנ שנבנמנו על
הנשנשנ נבנשנבנ נמנקנ הלבנת ונקנבנ הנמנולנם על ונבנם הנלנמ כ שנ כה
ין הנבנ אל הנבנל ולנלנ הנסנ הנה גבלה הנין הנה ו נבנ ולנבנ הנבנה
הנולנבנא ולבנת הנשבלנ בנבנות הנלנולנת בנלנם כ נסנ שנמה נבנ הנלנ בנלנם

ע

על מרום השרקע והבמאה לעומת הסתכלות שהיו רחוקות ומדרגה השרדים הקטנה
שלו של ישוע לא נמצא בעונין וכו' כמו אמו ותבטלו מן הדומה ונפסל שרה אחת ן
ונרכבו אמר מה שעשוף ברמון המלולע שלא נפסקו מתעתה חנפה בהפלא עין
ונה לכפר והקפשו מרחתם ולשאר של כפרנל ונה יהיו כל ומו עולם לפי שתעתה
הוא בלתי תלמוד ומנה מעוטה הדרה הסות המלכות מאמן השלום הלא ומן לא חלק
בה ולכל הנשכנש אחרו כפשרה מעת לעת אמו —

ת

של ותבטל ומשבר הפתו כמה ורמה ב אנפסה הלבה ומרכבו הנמצאו הון סבות
עלמות לקלש תשתמש הקרולה ונה שמה מרה שנשאל שבאומת הדרך הון שבעונים
בתנפר כל ומלמ לאל ורם מרמש כמיה לחלק הפמעש ומפלא לה אבהה מהם האמנה
בהשרה בכלל ואל הון מתרחש בדה ומקשה כמעשה מה שנם מראה ונעגר
בדאר האלק ומנם לה ההשבה כמו שנמנה לשה בפנל כל תשבה ומלחה ב תקנם
מלפנו שבמנל הימ והאמרת הון עה בכלנש ובמאה הרו אחוז ן הקנמה והבה
אמרו שהנהה התשבה כתשבה אנלא לא הון וכולם לנוכב בן מחית שבנשם שלא הון
בהשרה לנשם בן מלם שנשבה כל הנמה לכל אלו מלו נשה אמה שנעשה תשלי מה
לם סבה בהמרא פנ הבקם ומלחל לה המער ההוא לחלת בנלי בנ מקלי
ומה כמו שנאן בהקם כ לא מרמם מלבו ומה אנש ומל מה בהשמת הבנמא
מלהם לחלמה הרמ אלן הבעל ולכל מלהם עול מלתנו כמשרכל מל קומן וקבלן.
בוומנה שנכלן בכל ומאמרו מה אחלה הסית טבעת התנורם ומוטב ולפי שנאת
הנשנה כלה תשמת המלל שלא נבשמו ולא נסמרו בנר ובקלי רמש ותשמת הנקל
ובקלא מהם מל מלת שהם נכמו ולהו העוהה הה ן הרמ הנור להמחול הלון
הסות הנאול ומלה נתנם הסות נתקוום בהשבה מרולה הנשנה ומלל הון נתמת
ההשבה ולל שאמרת נמלמ הומן בהם גל כשתבקרן בהבקמנם הנשב ובכמם יפ שחשר
רגל מל ומלמם בנהם אמנה ונשמה ונשנן ומלל ומאמרו אומה גן חשבה שנמם כ ער מלנה
ותשבה אנר ומה האמת כו כל יה שנמרה ל ההשבה הנו הלק תשמש ומשן מהלן
ונשמה אלו הרמש כמו שנמ ונשמת בחנמק מה בהלת לו פנמו ההשנון בחנל
הנשנ ונשנק ונשנן גן מולה שנמ שם אנפ מל אמרמנק בהסורו מאלן תרפת הנלת
ומלל אלן תנולן שנמ ומאו כל מנו הנשלל כ שם ך נעמה אלמ ומאלומם ומה לפי
שהם הנו ומבקלת הנמנת בהנלה הנרר ומה מלמן פרשק הבמם מלמ לה פאר
מלמן כן ותבלות ומנם הנמנק גל שמר מרם לא הון ומלומם מאוהם מל שהי אבל
ת מל פרשמהו הנו מעורא לן מאלו ולהת מנר שבנלק תשמת תמר מפלה לנרמן
של מלק בארר הנקם מל רם ומל מנ שנשנל בתרולה ובמלה רומם תבנם נרמן של
מלק בהרמה הנמנה מל שבלת כמו שנמנ והלנן שבמנם בלמם נלמנו ונבנם תלן כי
אין סבן אל הנשנו הלבם כ ומאנל הנו מקר כל מנבה נשבת של הנשן בהנם לשה מנבון
מבלם נתנו ומנם הסם נבנן ומאו ב ולתנשנו שמן כבמנם מן נבנר לנ נמנ ומנלק
ה ומנמר ומנם הסם הנבנן ובנן ומאו ב ולתנשנו מן

תפ